

istid se kae werressse, ja lakkitasid se kirjo
kue omma isä Jakobin kätte, ja ütlesid:
sedda olleme leidnud, et tunnista, kas so
poia kuub on ehk ollematta. Ja ta tun-
dis tedda warsti ja ütles: Se on mo poia
kuub; kurri ellajas on tedda arrastunud,
Josep on tõeste arramurtud. Ja Jakob
leinas wägga omma poia pärast mitto
päwa. Ja keik temma poiad ja tütre-
d tullid tedda trööstima, ja temma ei laste-
nud ennast mitte trööstida, waid ütles:
Minna lähhan leinades omma poia järe-
le. Ja need kaupmehhed wiisid Jos-
seppi Egiptusse male, ja müsid tedda Po-
tiwarile, kes olli Waras üllem tener, temma
wahhimeeste pealik.

39 / 40. Peatükist.

Josep olli nüüd Egiptusse maal Poti-
waris sullan. Ja temma isand näggi,
et Jehowa temmaga olli, kes keik, mis
Josep

Josep teggi, temma kae al lastis
minna. Ja temma isand panni ted-
da omma koha üle, ja andis keik temma ho-
use. Ja Jehowa õnnistas selle Potiwar-
i koha Joseppi pärast, et Jehowa õnnis-
tus olli keikis paikus kodus ja wäljal. Ja
temma isand ei murretsend ei ühhegi asja
pärast, kui agga sedda leiba, mis ta söi.
Ja Josep olli illusa jumme ja illusa naoga.
Ja temma isanda naene heitis omma sil-
mad Joseppi peale, ja ütles: Magga mo
jures. Agga Josep ei tahtnud mitte, waid
ütles: Kudda peaksin ma sedda suurt kur-
ja teggema ja Jummalale wasto pakti teg-
gema? Ja se wallato naene rakis igga
päaw Joseppi wasto, et ta pididi temma
jures maggama, agga temma ei wõtnud
ta sanna mitte kuulda. Ühhel päwal sün-
dis, et Josep kotta tuli, ja ei teadnud,
et emmand üksi päinis kodus: siis hakkas
ta Joseppi ridade finni, ja ütles: magga
me